

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra KRIGSBILLEDER

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 380. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703119495696/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Dog hys! det kommer som Uvejrets Sus,
 Det rumler og rasler derude,
 Og Præstegaardshundene tuude. —
 „Saa, nu har vi Svensken i Hus!“

De tramper i Gulvet, de skæggede Mænd:
 „Hej, frem med Krus og med Fad;
 Krigsfolk, véd I, har tørstig Hals
 Og Manddom trænger til Mad.
 Findes vel ogsaa en Pigelil,
 Som ej er saa knibsk som Fruen!“
 Saa tumler de om i Stuen;
 Fru Anna ser roligt dertil:

„En Krigsmand, selv om hans Suit er stor,
 Er først dog og sidst Kavalier;
 Og I, Hr. Øverst, saa vidt jeg véd
 Kan holde Justits i Kvarter!
 Min Pige, Jert Mandskab gantes med,
 Maa bort for Bagværk at købe.“ —
 „Nu, saa lad Kvindfolket løbe;
 Vi kysser Jert Krus i dets Sted!“ —

Og Sablen lægger man over Knæ
 Og snører sin Bugrem op,
 Saltmadsbider og Mundgodtsslurk
 Man slaar i den slunkne Krop;
 Man drikker til Pøls paa al den Tort,
 Hr. Øtkens Dragoner skal lide. —
 Da vinker Fru Anna til Side
 Sin Pige: „Nu skynd Dig bort!“

Saa flinkt, som Fødderne bære kan,
 Du løber til Lensmanden hen,
 Han vare de Stenske Dragoner ad,
 Og Du er her straks igen.
 For Bavne og brændende Blus i Gaard,
 For Svirmaal i Hus skal der sørges;
 For Morgnen gryr skal det spørges,
 At Svensken sin Davre faar!“ —

Den tyske Hr. Oberst Øtken er
 Til Sten med Dragonerne sendt;

Folkenes Mod er den norske Slags
 Men Chefens kun lidet bevendt.
 „Og sig mig, Hr. Lensmand, hvor mange der er,
 Og om vi vel Vejen finder?“ —
 „Vejen er klar. Af Fjender
 Faar I vel tre til hver!“

Hr. Øiken stryger og stryger sit Skæg,
 „Det ser mig for broget ud!“
 Da letter Thor Hovland fra Bænken brat
 Saa stor og saa stærk som en Stud.
 „Og vil han, Hr. Obersten, ikke gaa,
 Saa faar det nu blive det samme:
 Vagtmestren gør ham til Skamme;
 Kom Karle! Hvad venter vi paa?“

Saa rider de Stenske Dragoner af Sted,
 Thor Hovland fører dem an,
 Langs over Lien i Snørkler og Sving
 Mod Præstegaardsbavnens Brand.
 Vidt fører Vinden de larmende Raab
 Fra Svenskernes lystige Skare;
 Vagtmestren smiler: „Tag vare
 Paa Øllet! Vi tømmer Jert Stop!“ —

Øverste Löwen med blussende Kind
 Skraaler til Anna hen:
 „Øllet er vakkert og Sulet er bra',
 Men *naar* kommer Ternen igen?“
 Tværs over Gulvet han vaklende gaar
 Og vinder om Fruen Armen, —
 Da klirrer Vindueskarmen!
 Thor Hovland der udenfor staar.

„Djævlen i Helved! Forræderi!
 Op svenske Soldater, op!“
 Da lysner de norske Dragoners Sværd
 Imellem den ravende Trop.
 Kalken flyver fra Væg i Vraa
 Og Kuglerne Loftsbjælken pløjer;
 Dragonerne syn's det er Løjer,
 Men Svensken han syn's ej saa.